

Těch deset posledních dnů prodloužených deštěm a podzimním větrem se táhlo do nekonečna.

Děti vracející se ze školy se zastavovaly u výkladů plných hraček.

Pod svahem na okraji lesa stála malá dřevěná hájovna ozdobená nad vchodem i nad okny jeleními a srnčími parohy.

Náš Agar nevšímající si slepic ani kolem přecházejících lidí pokojně odpočíval ve stínu staré jabloně naklánějící své větve pod tíhou dozrávajících ovoce až k zemi.

Muž přicházející proti nám byl náš soused.

Mlha halící od rána celý kraj do šedého závoje ustupovala pomalu slunečním paprskům.

Při každém setkání vzpomínali na léta strávená ve školních lavicích.

Jedovatým bylinám poškozujícím jejich zdraví dávali v dřívějších dobách výstražná nebo hanlivá přívíska.

Procházel jsem se zamyšlený po stezkách vyšlapaných zvěří směřujících do houštiny s bohatými zásobami potravy.

Kryštof Kolumbus nebyl jediný z oněch odvážných mužů zasvětivších svá srdce a své síly odhalování tajemných dálek.

Těch deset posledních dnů prodloužených deštěm a podzimním větrem se táhlo do nekonečna.

Děti vracející se ze školy se zastavovaly u výkladů plných hraček.

Pod svahem na okraji lesa stála malá dřevěná hájovna ozdobená nad vchodem i nad okny jeleními a srnčími parohy.

Náš Agar nevšímající si slepic ani kolem přecházejících lidí pokojně odpočíval ve stínu staré jabloně naklánějící své větve pod tíhou dozrávajících ovoce až k zemi.

Muž přicházející proti nám byl náš soused.

Mlha halící od rána celý kraj do šedého závoje ustupovala pomalu slunečním paprskům.

Při každém setkání vzpomínali na léta strávená ve školních lavicích.

Jedovatým bylinám poškozujícím jejich zdraví dávali v dřívějších dobách výstražná nebo hanlivá přívíska.

Procházel jsem se zamyšlený po stezkách vyšlapaných zvěří směřujících do houštiny s bohatými zásobami potravy.

Kryštof Kolumbus nebyl jediný z oněch odvážných mužů zasvětivších svá srdce a své síly odhalování tajemných dálek.

Těch deset posledních dnů, prodloužených deštěm a podzimním větrem, se táhlo do nekonečna. Děti vracející se ze školy se zastavovaly u výkladů plných hraček. Pod svahem na okraji lesa stála malá dřevěná hájovna, ozdobená nad vchodem i nad okny jeleními a srnčími parohy. Náš Agar, nevšímající si slepic ani kolem přecházejících lidí, pokojně odpočíval ve stínu staré jabloně, naklánějící své větve pod tíhou dozrávajícího ovoce až k zemi. Muž přicházející proti nám byl náš soused. Mlha, halící od rána celý kraj do šedého závoje, ustupovala pomalu slunečním paprskům. Při každém setkání vzpomínali na léta strávená ve školních lavicích. Jedovatým bylinám, poškozujícím jejich zdraví, dávali v dřívějších dobách výstražná nebo hanlivá přízviska. Procházel jsem se zamyšlený po stezkách vyšlapaných zvěří, směřujících do houštiny s bohatými zásobami potravy. Kryštof Kolumbus nebyl jediný z oněch odvážných mužů zasvětivších svá srdce a své síly odhalování tajemných dálek.